

กิตติกรรมประกาศ

ผมเริ่มต้นการเขียนกิตติกรรมประกาศสำหรับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้อย่างยากยิ่ง ยากเสียกว่าทุกหน้ากระดาษของวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ด้วยมีบุคคลจำนวนมากเป็นแรงผลักดันอันยิ่งใหญ่ที่ทำให้วิทยานิพนธ์ชิ้นนี้ถือกำเนิดและเสร็จสมบูรณ์ได้ในที่สุด ผมเชื่อว่าตัวอักษรที่ตีพิมพ์ต่อไปนี้ไม่สามารถอธิบายถึงความรู้สึกของผมที่มีต่อแรงผลักดันอันยิ่งใหญ่ที่ทุกคนมีต่อผมได้ แต่อย่างน้อยก็ยังเชื่อว่าการได้เอ่ยนามบุคคลรอบข้างที่เป็นแรงผลักดันอันยิ่งใหญ่ให้กับผม เป็นสิ่งสำคัญอีกสิ่งหนึ่งที่ควรดำรงอยู่ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ทุกครั้งที่เห็นวิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีจำนวนหน้ามากขึ้น ก็ยิ่งสำนึกในบุญคุณของบิดามารดาอันเป็นที่รักมากขึ้น หากไม่มีการอบรมบ่มเพาะที่ดีจากท่านทั้งสอง วิทยานิพนธ์ฉบับนี้คงเกิดขึ้นไม่ได้ ขอขอบคุณทุกคนในครอบครัวของผมโดยเฉพาะพี่สาวทั้งสองคนและน้องสาวทั้งสองคนของผมที่มีความเข้าใจและเชื่อมั่นในตัวผมเสมอมา ผมเชื่อมั่นว่าไม่ว่าชีวิตผมจะดำเนินไปในทิศทางใดทั้งสี่คนก็มีกำลังใจให้ผมเสมอ และที่ขาดไม่ได้ก็คือความเข้าใจและกำลังใจจากภรรยาและใบหน้าของลูกสาวหากไม่มีสองสิ่งนี้คงยากที่วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณอาจารย์ ศาสตราจารย์ ดร.สุรพงษ์ โสธนะเสถียร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ยอมรับเป็นที่ปรึกษาให้ผมแม้จะมีลูกศิษย์ในที่ปรึกษาอยู่แล้วหลายคนและมึนงานล้นมือหากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะมีจุดเด่นอยู่บ้าง ก็เป็นเพราะคำชี้แนะที่แหลมคมชัดเจนและความเข้าใจที่มีต่อตัวผมของท่านอาจารย์ ขอขอบพระคุณอาจารย์ รองศาสตราจารย์ นิศา ชูโต อาจารย์ที่มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการสร้างความเป็นนักวิจัยให้กับผม อาจารย์ที่ทำให้ผมรู้จักตัวเองมากขึ้น และเป็นอาจารย์ที่กรุณาช่วยอ่านและวิจารณ์วิทยานิพนธ์เล่มนี้ด้วยความอดทนเป็นอย่างยิ่ง ขอขอบพระคุณอาจารย์ รองศาสตราจารย์ ดร.จรัญ มะลูลีม สำหรับการสละเวลามีค่าเพื่อให้คำปรึกษาและมีคำพูดที่สร้างความมั่นใจและกำลังใจให้กับผมเสมอ ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.วรวิมล โรมรัตนพันธ์ อาจารย์ที่มีรอยยิ้มให้ผมเสมอและกรุณาเปิดบ้านต้อนรับและพร้อมให้คำปรึกษาด้วยความเต็มใจเสมอ ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สุรัตน์ เมธิกุล ที่กรุณาเป็นประธานกรรมการวิทยานิพนธ์ ให้คำปรึกษาและห่วงใยไต่ถามความคืบหน้าของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสมอมา

ในสนามวิจัยที่ไม่มีใครสามารถรับรองความปลอดภัยของผมได้ และไม่มีใครรับรองความปลอดภัยของผู้ที่อยู่ข้างกายผมได้เช่นกัน หากมิตรภาพที่มีให้กันไม่เข้มข้นพอคงเป็นการยากที่จะมีใครอยากเดินทางร่วมกับผมซึ่งเป็นคนแปลกหน้าที่เข้ามา ‘หาข้อมูล’ ในพื้นที่ที่มีเหตุการณ์ไม่สงบเกิดขึ้นไม่เว้นวัน ทั้งยังต้องเดินทางไปหาข้อมูลในยามวิกาลเสมอ ๆ และในบางครั้งก็เสี่ยง

ไม่ได้ที่จะเข้าไปอยู่ในพื้นที่ที่ถูกระบุว่าเป็น 'พื้นที่สีแดง' ผมยืนยันได้เต็มปากว่าทุกคนที่ช่วยเหลือผมในสนามวิจัยทุกคนเป็น 'เพื่อนตาย' และแสนเสียดายที่ไม่สามารถเอ่ยนามในที่นี้ได้ แต่ยืนยันว่าทุกคนอยู่ในใจผมเสมอ ทุกคนจริง ๆ ครับ

ขอขอบคุณ 'ผู้ให้ข้อมูล' ทุกท่านทั้งชาวไทยเชื้อสายมลายูและชาวมาเลเซียเชื้อสายไทยที่ยินยอมด้วยความเต็มใจให้ผมร่วมเดินทางไปบนรอยเท้าแห่งประสบการณ์ส่วนตัวอันมีค่าของทุกท่าน แม้บางคนไม่แน่ใจว่าการกระทำดังกล่าวจะนำพาอันตรายมาสู่ตนเองหรือไม่ ผมซาบซึ้งในน้ำใจของทุกท่านอย่างยิ่ง

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ของคณะวารสารศาสตร์ทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือผมเป็นอย่างดีมาโดยตลอดเป็นเวลาเกือบห้าปีเต็ม เจ้าหน้าที่ห้องสมุดทุกท่านที่มีทั้งรอยยิ้มและความห่วงใยไถ่ถามความคืบหน้าของวิทยานิพนธ์ชิ้นนี้เสมอ ท้ายที่สุด ขอขอบคุณเพื่อนร่วมรุ่น ร่วมเรียนร่วมทุกข์ ร่วมสุข เป็นทั้งพี่ เป็นทั้งเพื่อน และมีกำลังใจให้กันมาโดยตลอด

ขอความสันติสุขจงประสบแก่ทุกท่าน

พีรยุทธ โอฬารพันธ์

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

พ.ศ. 2551